

KÚRIA

KvK.II.37.345/2015/3.szám

A Kúria a dr. Cz Ügyvédi Iroda (dr. Cz Cs ügyvéd, által képviselt P F kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság 2015. április 8-án meghozott 67/2015. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelem tárgyában megindult nemperes eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 67/2015. számú határozatát - a Veszprém Megye 03. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 38/2015. (IV.02.) OEVB számú határozatára is kiterjedően - megváltoztatja, a kifogásnak helyt ad és megállapítja, hogy a Fidesz Ajkai Szervezete a honlapján megosztott videófilmben valótlanul állította, hogy „A cég vezetői között ott ült Pad Ferenc”; „Pad Ferenc dolga az lett volna, hogy megakadályozza a katasztrófát, de ő semmit sem tett”. Ezek a kijelentések valótlan ténymegállapítást tartalmaznak, ezért a Fidesz Ajkai Szervezete megsértette a választási eljárás jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelvét.

A Kúria a jogsértőt eltiltja a további jogsértéstől.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Egy magánszemély 2015. április 1-jén kifogást nyújtott be a Veszprém Megye 03. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OEVB). Ebben előadta, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2.§ (1) bekezdés e) pontjára tekintettel a Fidesz Ajkai Szervezete a jogait nem jóhiszeműen és nem rendeltetésszerűen gyakorolta akkor, amikor a közösségi oldalán 2015. március 29-én megosztott „Pad Ferenc bemutatkozik” címmel egy videót. A videó sérelmezett közlései szerint „A cég vezetői

KvK.II.37.345/2015/3.szám

között ott ült Pad Ferenc"; „Pad Ferenc dolga az lett volna, hogy megakadályozza a katasztrófát, de ő semmit sem tett”. A kifogást tevő véleménye szerint a választók jogos érdekét sérti, hogy valótlan tényállítások jelennek meg egy jelöltről, ezek a közlések alkalmasak arra, hogy a közvéleményt, így a választókat negatívan befolyásolják, egyúttal sértik Pad Ferenc jó hírnévhez való jogát, becsületét. Álláspontja szerint a videó a kifogásolt részében tényeket közöl és híresztel a jelöltről, nem pedig a Fidesz Ajkai Szervezetének a véleményét tartalmazza.

Rögzítette, hogy a sérelmezett közlés önkényes, mivel azt semmilyen adat vagy tény nem támasztja alá, és sérti a jelölt becsületét. A kifogástevő hivatkozott arra és bizonyította is, hogy a jelölt 2010. szeptember-októberben a katasztrófa okozójaként említett MAL Zrt. vezetőségének nem, hanem a felügyelő bizottságnak volt a tagja. A felügyelő bizottság ellenőrző tevékenységet végez, így még csak köznyelviileg sem lehet egy felügyelő bizottsági tagot a vezetőség körébe sorolni. Utalt a 2010. év októberében hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvénynek (a továbbiakban: Gt.) a gazdasági társaság ügyvezetésére vonatkozó 21.§ (1)-(4) bekezdéseire, valamint a felügyelő bizottságról rendelkező 33. § (1) bekezdésére.

Állította, hogy a jelölt semmit sem tudott tenni a tragédia elkerülése érdekében, a szórólapon tett közlés a jelölt büntetőjogi felelősségét veti fel. Hangsúlyozta, hogy az iszapkatasztrófával összefüggésben a büntetőeljárás tart, a jelölt büntetőjogi felelőssége az eljárásban nem merült fel. Kérte, hogy az OEVB a kifogást érdemben vizsgálja meg, az abban foglaltaknak adjon helyt, állapítsa meg, hogy a Fidesz Ajkai Szervezete jogsértést követett el, a jogsértőt a további jogsértéstől tiltsa el, valamint a választási kampány szabályainak megsértése miatt szabjon ki bírságot.

Az OEVB 38/2015.(IV.02.) számú határozatában a kifogást elutasította. Megállapította, hogy a jelölt az iszapkatasztrófa idején a MAL Zrt. felügyelő bizottságának tagja volt, és mint ilyen személy - a közfelfogás szerint - egy megítélés alá esik a társaság vezetőségi tagságával, figyelemmel arra is, hogy a felügyelő bizottságnak és tagjainak kötelezettségei közé tartozik minden, a vállalat működésével kapcsolatos anomália jelzése. Az OEVB köztudomású tényként kezelte, hogy a vállalat részéről senki sem tett semmit a tragédia elkerülése érdekében.

A kifogást tevő fellebbezése folytán eljárta Nemzeti Választási Bizottság (továbbiakban: NVB) a 67/2015. számú határozatában az OEVB 38/2015.(IV.02.) számú határozatát - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.

KvK. II. 37.345/2015/3.szám

Az NVB az ügy elbírálása során irányadónak tekintette az Alkotmánybíróságnak az 5/2015.(II.25.) AB határozatában kifejtett álláspontját. Annak releváns részeit kiemelve arra mutatott rá: A vizsgált megnyilvánulásra választási kampányban került sor. A választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása, amely nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán dönthetnék el, hogy mire szavazzanak. A közügyek szabad megvitatásához fontos társadalmi érdek fűződik. Választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák.

Az NVB vizsgálva az értékítélet, illetve a tényállítás közötti különbségtételt, kiemelte, hogy indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között is, mert míg a vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. Fontos szempontnak tartotta, hogy azok a közszereplők, akik nyíltan vállalhatnak közéleti-politikai szerepet, meg tudják magukat védeni az alaptalan megnyilvánulásokkal szemben a nyilvánosság előtt, hiszen erre minden lehetőség adott egy választási kampány során. A véleménynyilvánítás szabadsága tehát fokozottan érvényesül olyan értékítéletekkel kapcsolatban, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak, netán képi (elvont) formában jelennek meg.

Figyelembe vette, hogy az Alkotmánybíróság szerint a közügyekre vonatkozó és a közéletben szerepet vállaló személyek és szervezetek tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmet élvez, és így annak korlátozhatósága szűkebb körben nyerhet alkotmányos igazolást. Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni.

Mindezek alapján vonta le azt a következtetést - vizsgálva a jogorvoslat tárgyává tett kijelentések megjelenésének módját, körülményét, annak tárgyát, kontextusát, a közlés apropóját adó eseményt, valamint a közlés célját -, hogy a sérelmezett kijelentések a választói magatartás befolyásolására alkalmasak voltak, az időközi választással összefüggésben a jelölt korábbi tevékenységének értékelésére, kritizálására irányultak, egyben a személyével összefüggtek. A közlés lényege az volt, hogy készítőjének álláspontja, véleménye szerint az időközi

KvK. II. 37.345/2015/3.szám

választáson megszerezhető országgyűlési képviselői mandátum betöltésére a jelölt nem alkalmas. Az NVB szerint mivel a közlések az időközi választással összefüggésben tett megszólalások, a jelölt alkalmasságáról szóló megnyilvánulások voltak, ezáltal a közügyek szabad vitatásával állnak összefüggésben, a véleménynyilvánítás szabadsága nyújtotta és a fentiekben rögzített, részletezett szempontok alapján magasabb szintű védelmet élveznek. A videó kifogásolt tartalma az időközi országgyűlési képviselőválasztás jelöltjével, vagyis közszereplővel szembeni értékítéletet kifejező olyan bírálat, melyből a közlő az adott jelölt politikusi mivoltának alkalmatlanságára kívánja felhívni a választók figyelmét. Rámutatott még, hogy a véleménynyilvánítás körébe tartozó kijelentések, értékítéletek tartalmának bizonyítására nincs törvényes lehetőség, az érintett jelölt élhet cáfolattal a kampány hátra lévő időszakában. A véleménynyilvánítás jogi felelősség megállapításának nem lehet alapja.

Az NVB egyetértett az OEVB határozatában kifejtett azon állásponttal, hogy a választópolgárok számára egy részvénytársaságnál betöltött felügyelőbizottsági tagság és a konkrét, vezetői tisztséget betöltő személyek köre nem különül el élesen. Mindezek alapján megállapította, hogy a sérelmezett kijelentések - a határozatban foglalt részletes indokolás alapján - nem valósítják meg a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjában foglalt, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvének sérelmét. Ennek az alapelvi rendelkezés sérelme - mutatott rá az NVB -, a Ve. keretein belül vizsgálendő, azon kívül eső, más jogszabály, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45.§ (2) bekezdése sérelmének vizsgálata nem végezhető el.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti, a választás tisztaságának megóvása jogsértéssel kapcsolatban rögzítette, hogy a másodfokú eljárás nem teremt arra lehetőséget a fellebbezőnek, hogy a kifogásban nem szereplő, újabb jogszabálysértést jelöljön meg fellebbezésében, ezért e jogsértés vizsgálatát mellőzte.

A határozat ellen a kérelmező - közvetlen érintettségére hivatkozással - bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő, kérve a határozat megváltoztatásával a kifogásnak való helyt adást. Álláspontja szerint a Nemzeti Választási Bizottság határozata sérti a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) és e) pontját, a 43.§-ának és a 46.§-ának közelebbről meg nem jelölt rendelkezéseit, a 225.§-át, az

KvK. II. 37.345/2015/3.szám

Alaptörvény IX. cikk (1), (4) bekezdéseit, II. cikkét, I. cikk (3) bekezdését. Téves az a megállapítás, hogy a kifogásolt videóban véleménynyilvánítás hangzott el és nem tényállítás. A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvének előírásai mögött a jelölt jó hírnévhez és becsületéhez fűződő érdekének védelme áll. A Kúria egyik eseti döntésére hivatkozással kifejtette, hogy a véleménynyilvánítás akkor is jogsértő, ha minden ténybeli alapot nélkülözve önkényesen fejez ki elmarasztaló értékítéletet. Állította, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága kampányidőszakban sem lehet teljesen korlátlan. A jelölt becsületét, méltóságát sértő közlésre - ha az vélemény formájában is jelenik meg -, nem terjed ki a véleménynyilvánítási szabadság. A közlésnek nem egyes, kiragadott mondatait kell vizsgálni, hanem a közlést egészében kell értékelni. A közlés a jelölt felelősségét veti fel a környezeti katasztrófa bekövetkeztéért, a katasztrófa során bekövetkezett emberi életek elvesztéséért, ezért az öncélú és önkényes közlés, emiatt jogsértő. A közlés semmivel sincs alátámasztva, egyetlen tényből, a jelölt felügyelő bizottsági tagságából vezeti le a katasztrófa elkerülésében való negatív szerepére való következtetést és végső soron az alkalmatlanságára való utalást. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt közlés tényállítás, még hozzá hamis tényállítás, amely nem áll alkotmányos védelem alatt. A közlés azzal, hogy emberi életek kioltásával járó katasztrófa bekövetkeztében a büntetőjogi felelősségét veti fel, súlyosan sérti az emberi méltóságát. Felügyelő bizottsági tagsága a közfelfogás szerint sem azonos a vezetőséggel, a cégvezetéssel, e tisztségéből nem fakad automatikusan, hogy a katasztrófa elkerüléséért tehetett volna bármit is. Álláspontja szerint a Ve. 225.§-a folytán jogosult a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmében a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontjának megsértésére is hivatkozni, ezért kérte e jogsértés elbírálását is.

A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontja vonatkozásában alaptalan, a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontja tekintetében alapos.

A kérelmező a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmében hivatkozott a Ve. 43.§-ának és 46.§-ának megsértésére, de nem jelölte meg, hogy a fenti jogszabályhelyek melyik rendelkezését és milyen okból sérti az NVB határozata. A választási bizottság bizonyítási eljárására és a határozatának tartalmára vonatkozó rendelkezések megsértése az iratok tartalma alapján nem állapítható meg.

A kérelmező a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét két

KvK.II.37.345/2015/3.szám

alapelvi sérelemre - a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) és e) pontja - megsértésére alapította. A Kúria elsődlegesen arról foglalt állást, hogy a kérelmező jogosult volt-e a Ve. 225.§-ára hivatkozással újabb jogsértés, a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontja megsértésének megjelölésére. A Ve. 225.§-a a fellebbezésben és a bírósági felülvizsgálati kérelemben új tényekre és bizonyítékokra való hivatkozást teszi lehetővé, ez azonban nem azonos azzal, hogy a kérelmező olyan jogsértésre hivatkozzon, amely nem volt a kifogás tartalma alapján a választási bizottság eljárásának tárgya, így arra vonatkozóan a választási bizottság határozata döntést sem tartalmaz. Az eljárást megindító kifogásban a kifogást tevő magánszemély csak a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjának megsértésére hivatkozott, a választási bizottság csak ezen alapelvi rendelkezés megsértését vizsgálta, ettől eltérő, újabb jogsértés vizsgálatára a másodfokú eljárásban sem kerülhetett sor, ahogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban sem, ezért a Kúria a Ve. 2.§ (1) bekezdés a) pontjának megsértésére való hivatkozást érdemben nem vizsgálta.

A másik alapelvi rendelkezés kapcsán a Kúria a következőkre kíván rámutatni: A Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontja előírja, hogy a választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvét. A Kúria a KvK.IV.37.488/2014/3. számú végzésében már kifejtette, hogy a választási kampány a véleménynyilvánítás szabadsága megnyilvánulási formája, és hangsúlyozta azt is, hogy kampányidőszakban különösen fontos a véleményszabadság érvényesülése. A Ve. nem tiltja a negatív kampány folytatását. Ami azt jelenti, hogy megengedett a konkurens jelölt képessége hiányosságainak, programhibáinak felsorolása, felnagyítása, karikírozása, a kampányt folytató előnyeinek hangsúlyozása mellett. Az ilyen irányú kampánytevékenységnek azonban gátat szabnak a Ve. alapelvei. A Kúria már több eseti döntésében rámutatott, hogy a rendeltetésszerű joggyakorlás a joggal való visszaélés törvényi tilalmát rögzítő polgári jogi szabályozásból kiindulva az egész jogrendszer átható követelmény. Azt jelenti, hogy a jogintézményekkel célhoz és tartalomhoz kötötten élhetnek annak címzettjei. Csak az a joggyakorlás élvez törvényi védelmet és elismerést, amelyben a jogosultság formális előírásain túl annak valódi tartalma is felismerhető (Kvk.IV.37.359/2014/2., Kvk.I.37.394/2014/2.).

A véleménynyilvánítás szabadsága az Alaptörvényben és Ptk.-ban megfogalmazott emberi méltósághoz való joggal összeegyeztetve gyakorolható. Ebből a szempontból kell

KvK.II.37.345/2015/3.szám

vizsgálni, hogy a kifogásolt videó az abban foglalt tartalommal a fenti jogot sérti-e.

A Kúria osztja az NVB határozatának ezzel kapcsolatban, az 5/2015.(II.25.) AB határozatának alapján kifejtett alapjogi értelmezését.

Az Alkotmánybíróság 1/2013. (I.7.) AB határozata indokolásának [93]-[94] bekezdése értelmében az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság kiterjed a választási kampány során a jelöltek és a jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre. Ennek egyik eszköze kampánygyűléseken való felszólalás, vagy más, a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvényen való részvétel és megnyilvánulás (beszéd tartása). A választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. E nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán tudnák eldönteni, hogy kire szavazzanak. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódni annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni.

Választási kampányban az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során megvalósuló véleménynyilvánítási szabadságnak. Ha jogvitára kerül sor, a bíróságnak az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint kell eljárnia, vagyis úgy, hogy a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék.

Az Alaptörvény I. cikkének (3) és IX. cikkének (4) bekezdésére hivatkozással leszögezhető, hogy a kampánytevékenység során a jelöltek, jelölő szervezetek vagy közszereplők bírálatakor a véleménynyilvánítás szabadságának kiemelt védelme mellett is alkotmányos határt szab az emberi méltóság védelme. Az emberi méltóság védelme értelmezése kérdésében a Ptk. 2:44.§-ban foglaltakra is figyelemmel kell lenni.

A kampánytevékenység gyakorlásához való jog csak akkor számíthat törvényes védelemre, ha az nem irányul a jog rendeltetésével össze nem egyeztethető célra, vagy nem sért más magasabb rendű jogi normát. □ Csak az a joggyakorlás élvez törvényi védelmet és elismerést - fejtette ki a Kúria

KvK.II.37.345/2015/3.szám

a KvK.IV.37.359/2014/2. és a KvK.I.37.394/2014/2. számú végzéseiben -, amelyben a jogosultság formális előírásain túl annak valódi tartalma is felismerhető (összefoglalóan elsőként: 18/2008. (III. 12.) AB határozat). Ezért a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme több a jogsértés megállapíthatóságánál: abban felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés mellett a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul.

A Kúria a KvK.IV.37.488/2014/3. számú végzésében kifejtette, hogy a közszereplők kritizálhatósága a véleménynyilvánítási szabadság egyik értelmezési területe. Hazai és nemzetközi emberi jogi standardok szerint a politikai közszereplők vonatkozásában a kritika határai szélesebbek, mint más személyek esetében. Bár a becsület büntetőjogi védelmével összefüggésben került kidolgozásra, de általános tartalma szerint figyelembe veendő, hogy a véleménynyilvánítási szabadság által nyújtott oltalom szempontjából különbséget kell tenni tényállítás és értékítélet között.

A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága az 1986. július 8-án meghozott Lingens kontra Ausztria ügyben kifejtette, hogy különbséget kell tenni tények és értékítéletek között, mivel az előző megléte bizonyítható, az utóbbiaké lehetetlen. Erre alapozva az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI.24.) AB határozatban az értékítélet alkotmányos védelmének rögzítése mellett úgy vélekedett, hogy nem áll a véleménynyilvánítás védelme alatt a közszereplő becsületének csorbítására alkalmas hamis tényállítás, híresztelés, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata, ha a tényt állító, híresztelő, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló személy tudta, hogy a közlése lényegét tekintve valótlan vagy azért nem tudott annak valótlanságáról, mert a hivatása vagy foglalkozása alapján (pl. újságíró) a reá irányadó szabályok szerinti figyelmet, körültekintést elmulasztotta. A Kúria polgári ítélezése személyiségi jogi perekben is követi az értékítélet és tényállítás közötti különbségtételt (Pf.IV.25.270/2002/8.;Pfv.IV.21.185/2011/6.; Pfv.IV.20.292/2013/5.).

A Kúria KvK.IV.37.429/2010/6. és KvK.III.37.211/2006/3. számú végzései szerint a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjában meghatározott választási alapelv sérelme akkor állapítható meg, ha a választásban érintett résztvevők a választással kapcsolatos jogukat - ezek között a kampánytevékenység folytatásának jogát - oly módon gyakorolják, hogy egyes tények elhallgatásával, vagy elferdítésével megkísérlik a választókat megtéveszteni, és ezáltal politikai ellenfeleik választási esélyeit csökkenteni (tényállítás), míg a

KvK.II.37.345/2015/3.szám

Kvk.III.37.211/2006/3 és Kvk.III.37.107/2008/2. számú végzések szerint értékítélet kifejezésével a választási alapelvek sérelme nem valósítható meg, még akkor sem, ha az adott megnyilvánulás éles megfogalmazást tartalmaz.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlata szerint a jelöltek esélyegyenlőségének biztosítása érdekében a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozható. A Bíróság rámutatott az értékítélet és a tényállítás közötti határvonal sok esetben nem egyértelmű, az elhatárolásnál a bizonyítás fokát kell vizsgálni. E vizsgálat során nem csak a szavak használatára, hanem arra is figyelemmel kell lenni, hogy az milyen összefüggésben jelenik meg, milyen az ügy egészével kapcsolatos vonatkozása.

A Kúria álláspontja szerint a perbeli esetben a kifogásolt videóban az OEVB és a NVB által elbírált megfogalmazás tartalmaz tényállításnak minősülő kijelentéseket, ebből kifolyólag azok nem állnak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt. A videó kategórikus tényállításokat tartalmaz, ezek közül az iszapkatasztrófára vonatkozó állítások köztudomású tények, azaz igaz tényállításoknak tekinthetők („2010. október 4. Átszakad a MAL Zrt. vörösiszap tározó gátja. A halálos ár teljesen előnti Kolontárt és Devecsert. A kár felbecsülhetetlen.”). A kérelmezőre vonatkozó tényállítások között az első, hogy Pad Ferenc vezetőségi tag volt („A cég vezetői között ott ült Pad Ferenc, a baloldal jelenlegi képviselő jelöltje.”). Azt az OEVB és az NVB is elismerte, hogy az állítás nem felel meg a valóságnak, de e határozatok szerint a két tisztség között lényegi különbség nincs. A Kúria nem ért egyet ezzel az értékeléssel, mivel egyfelől a videófilmet a honlapján megosztó politikai szervezetnek tudnia kellett, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a videófilm a jelöltről hamis tényállítást közöl. A 2010. év októberében hatályos Gt. a gazdasági társaság ügyvezetésére vonatkozó 21.§ (1)-(4) bekezdéseiben, valamint a felügyelő bizottságról rendelkező 33.§ (1) bekezdésében különbséget tesz a két tisztség között, ezek nem tévesztendő össze, a közfelfogásra utalva sem lehet ezeket összemosni. Másfelől ez alapjául szolgál annak a szintén hamis állításnak, hogy a katasztrófa bekövetkeztéért Pad Ferencet felelősség terheli („Pad Ferenc dolga lett volna, hogy megakadályozza a katasztrófát, de ő semmit sem tett.”). A videó a katasztrófa további következményeit részletezi, majd kijelenti „Pad Ferenc most az Országgyűlésbe készül...Szerinted ott a helye?”

A Kúria megállapítása szerint a videó hamis tényállításokat tartalmaz, amikor a jelöltnek tulajdonít olyan döntési kompetenciát, vezetőnek állítva őt be, amellyel a jelölt ténylegesen nem rendelkezett, vezetői döntési jogához kapcsolódóan a jelölt terhére rója, hogy a katasztrófa megakadályozása a dolga lett volna, de nem tett semmit. Félrevezető és valótlan ezért az az állítás, hogy a jelölt a gazdasági társaság vezetői között ült, dolga lett volna a katasztrófa megakadályozása, de döntési

KvK.II.37.345/2015/3.szám

jogosultsága birtokában mégsem tett semmit. A videó nem vitásan, közvetetten megfogalmaz értékítéletet, illetőleg véleményt is, akkor amikor köznyösnek állítja be a MAL Zrt. ügyeiben a jelöltet, illetőleg amikor az országgyűlési posztra való alkalmatlanságát sugallja. Ezek olyan vélemények, amelyek a véleményszabadság körébe esnek és alkotmányos védelmet élveznek. A közlés értékítéleti eleme azonban csökken és nem áll azonban alkotmányos védelem alatt azért, ahogy a videó a katasztrófa súlyos következményeiért való jelölti felelősségről véleményt formál, figyelembe véve az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Krone Verlag kontra Ausztria ügyben kifejtett véleményét is. A véleménynyilvánítás szabadsága nem adhat teret valótlan tényállításokon alapulva, más személy súlyos bűncselekménnyel való megvádolásához. A vizsgált kijelentések alkalmasak a választói akarat befolyásolására, sértik a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjában foglalt választási alapelvet.

Alapítvánul állapította meg ezért a Nemzeti Választási Bizottság és az OEVB, hogy a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye nem sérült.

Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította - szemben az NVB határozatában foglaltakkal -, hogy a videóban elhangzott kijelentések a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjába ütköztek, ezért a Kúria Ve. 231.§ (5) bekezdés b) pontja alapján az NVB határozatát az OEVB határozatára kiterjedően megváltoztatva, a rendelkező részben foglaltak szerint határozott. Az alkalmazott jogkövetkezmények a Ve. 218.§ (2) bekezdés a) és b) pontján alapulnak.

A Kúria mellőzte a jogsértővel szemben a bíróság megfizetésére kötelezést. Döntésének meghozatala során figyelembe vette, hogy a jogsértést elkövető a videót a honlapján csak megosztotta, ezért a jogsértés megállapítása, valamint a jogsértéstől való eltiltáson túl további szankció alkalmazását a rendelkezésre álló adatok alapján nem tartotta indokoltnak.

A sikeres bírósági felülvizsgálati kérelemre tekintettel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (7) bekezdése által meghatározott, az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A Kúria határozata ellen a Ve. 232.§ (5) bekezdése a további jogorvoslatot kizárja.

Budapest, 2015. április 13.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

A kiadmány hitelével:

KvK.II.37.345/2015/3.szám

tisztviselő